

کانی شناسی و تعیین محیط تکتونوماگمایی سنگ های نیمه عمیق شمال شهرکرد با استفاده از شیمی کانی های کلینوپیروکسن

زهرای الیاسی^{۱*}، سید نعیم امامی^۲، علی خان نصر اصفهانی^۱، بابک وهابی مقدم^۱

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

۲- مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان چهارمحال و بختیاری

(دریافت مقاله: ۸۹/۱/۱۵، نسخه نهایی: ۸۹/۵/۱۷)

چکیده: سنگ های نیمه عمیق شمال شهرکرد واقع در جنوب غربی ایران، در پهنه ی زمین ساختی سنندج- سیرجان به صورت دایک- های بازی رخنمون یافته اند. ترکیب این سنگ ها دولریتی بوده و دارای بافت های ویژه ای همچون اینترگرانولار، اینتر سرتال، افیتیک و پوئی کلیتیک هستند. کانی های اصلی تشکیل دهنده ی دولریت ها عبارتند از پلاژیوکلاز و کلینوپیروکسن و دیگر کانی های موجود در آن ها از کانی های ثانویه از جمله سریسیت، کلریت، کلسیت و به میزان کمتر اپیدوت، زوئیزیت، اسفن و کانی های فرعی مثل آپاتیت، مگنتیت، تیتانومگنتیت و ایلمنیت تشکیل شده اند. کلینوپیروکسن های موجود در دولریت ها، شامل اوژیت و دیوپسید به صورت فازهای کانایی جداگانه و یا تنوع ترکیبی از اوژیت در مرکز تا دیوپسید در حاشیه ی یک فاز دیده می شوند. شواهد ژئوشیمیایی و کانی شناسی دلالت بر ماهیت تولییتی دایک های منطقه دارد. بر اساس نمودارهای جدایشی محیط های ژئوتکتونیک مبتنی بر شیمی کانی کلینوپیروکسن، سنگ های نیمه عمیق مورد بررسی در یک محیط کشش متعاقب فرورانش تشکیل شده اند. براین اساس، می توان ماگماتیسم مورد بررسی در این منطقه را به فاز کوهزایی سیمرین میانی تا فوقانی به سن ژوراسیک فوقانی تا کرتاسه تحتانی نسبت داد که سنگ های نیمه عمیق به مراحل انتهایی این رخداد وابسته اند.

واژه های کلیدی: تکتونوماگماتیسم؛ زون سنندج-سیرجان؛ شهرکرد؛ نیمه عمیق؛ کلینوپیروکسن.

مقدمه

پهنه ی زمین ساختی سنندج- سیرجان به دلیل فراوانی رخداد های دگرگونی، ماگماتیسم و زمین ساختی پی در پی و هماهنگ با فازهای زمین ساختی شناخته شده در مقیاس جهانی نسبت به پهنه های زمین ساختی دیگر ایران، پویاترین زون ایران است [۱]. این پهنه در شمال شهرکرد، با دو رخساره ی سنگ چینه شناسی شامل رخساره ی دگرگونی در نواحی مجاور سد زاینده رود و رخساره ی آتشفشانی- رسوبی در جنوب سد زاینده رود و منطقه ی سیاحتی سامان متمایز شده است [۲-۴].

مجموعه سنگ های آتشفشانی- رسوبی منطقه که سنگ

میزبان دایک های منطقه محسوب می شوند، با مساحت تقریبی ۲۰۰ کیلومترمربع در حدفاصل گسل های بن (یا شمالی رخ) در جنوب و گسل دالان در شمال استقرار یافته است. این سنگ ها بیشتر شامل سنگ های آتشفشانی بازالتی، بازالت آندزیتی و آندزیت همراه با معادل های آذر آواری آن ها مشتمل بر توف های لایه دار، لاپیلی توف ها و برش های آتشفشانی بوده که هم زمان و پس از ماسه سنگ ها و سیلت سنگ های ژوراسیک میانی (احتمالاً سازند هجدک) در یک محیط زیر دریایی کم عمق تا نیمه عمیق فوران یافته اند. هم زمان و کمی پس از شروع فوران و سرد شدن بخشی دنباله ی آتشفشانی با ترکیب بازالتی، با ایجاد یک محیط کششی پشت کمائی، توده های

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۱۳۳۸۴۰۶۱۵، نمابر: ۰۳۳۳۴۶۹۳-۳۸۱، پست الکترونیک: Eliasi57@yahoo.com

ترسیم نمودارهای مختلف از نرم افزارهای MinPet 2.02, Igpert 2007 و CorelDRAWX4 استفاده شد.

در ادامه با استفاده از نمودارهای تشخیص محیط ماگمایی زمین ساختی ارائه شده از سوی پژوهشگران دیگر، بر پایه ترکیب شیمیایی کلینوپیروکسن ها، محیط زمین ساختی سنگ های نیمه عمیق مورد بررسی تعیین شدند.

موقعیت جغرافیایی و زمین شناسی عمومی منطقه

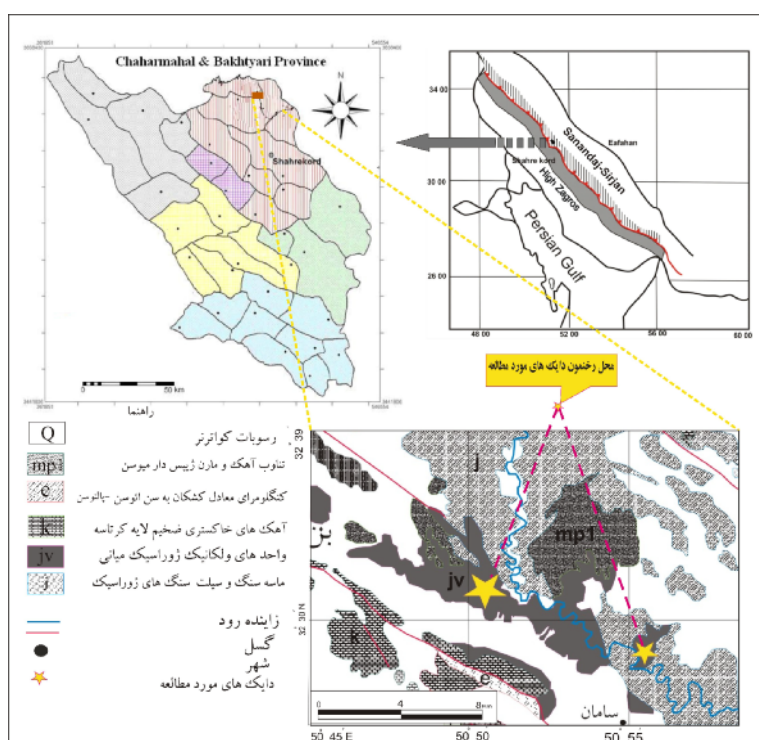
سنگ های نیمه عمیق مورد بررسی نوار آتشفشانی - رسوبی شمال شهرکرد [۵، ۶] در دو منطقه شامل، درازدره بن با مختصات جغرافیایی 36° و 48° و 40° و 51° تا 50° طول شرقی و 31° و 32° تا 31° و 14° عرض شمالی و روستای چلوان با مختصات جغرافیایی 30° و 55° و 50° تا 10° و 55° طول شرقی و 47° و 28° و 32° تا 31° و 32° عرض شمالی به صورت دایک هایی با راستای شمال غربی - جنوب شرقی رخمون دارند (شکل ۱). هر دو منطقه، جزئی از زون ساختاری ساندج - سیرجان محسوب می شوند و بین دو گسل بن و دالان در جنوب و شمال محصور شده و گسل شیدا از مرکز منطقه با راستای موازی دو گسل پیش گفته یعنی شمال غربی - جنوب شرقی عبور می کند. هر سه گسل از نوع وارون، با راستای یاد شده بوده که جز گسل شیدا بقیه ی آنها به سمت شمال شرقی شیب دارند [۸].

نیمه عمیق به شکل دایک و استوک های بازیگ و ترکیب دولریتی درون مجموعه ی مافیک نفوذ کرده است [۵، ۶].

با توجه به این که تا کنون بررسی های سنگ شناسی فراگیری روی سنگ های نیمه عمیق شمال شهرکرد صورت نگرفته و تنها وجود دایک های بازی و حدواسط گزارش شده است [۵-۷]، در این پژوهش با به کارگیری روش های ریزپردازشی به معرفی دقیق کانی شناسی این مجموعه های نیمه عمیق پرداخته می شود.

روش بررسی

به منظور دست یابی به هدف های این پژوهش، پس از بررسی پژوهش های پیشین در سطح منطقه و تهیه ی نقشه ی زمین شناسی گستره مورد نظر با تأکید بر رخنمون های نیمه عمیق، بررسی های صحرایی و نمونه برداری انجام گرفت. سپس مقاطع نازک تهیه و با استفاده از میکروسکوپ نوری (Olympus) بررسی صورت گرفت. در مرحله ی بعد نمونه های منتخب از سنگ های نیمه عمیق سالم برای ICP-MS و ICP-ES به آزمایشگاه AcmeLabs کانادا و مقاطع نازک منتخب نیز برای آنالیز ریز پردازشی الکترونی (EPMA) و تعیین شیمی کانی - های اصلی سنگ های دولریتی مورد بررسی به دانشگاه اوکلاهمنورمن آمریکا و نیز برای آنالیز نقطه ای (SEM) به سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور ارسال شدند. در

شکل ۱ موقعیت زمین ساختی منطقه ی مورد بررسی در ایران و نقشه زمین شناسی آن [۶].

سنگ شناسی و شیمی کانی‌ها

بر اساس نتایج آنالیزهای ICP-MS و ICP-ES (جدول ۱) و تفسیر آن، (شکل ۲) دایک‌های یاد شده دارای ترکیب بازالتی بوده و بین سنگ‌های آذرین منطقه رخنمون یافته‌اند. سنگ‌های آذرین منطقه به دو بخش مهم ماگمایی و آذر آواری تفکیک شده‌اند که گروه اول شامل سنگ‌های آتشفشانی به ویژه بازالت، بازالت آندزیتی و آندزیت و سنگ‌های آذرآواری

نیز غالباً توف، توفیت، لاپیلی توف و آگلومرا هستند. سنگ‌های آتشفشانی منطقه حدفاصل پهنه‌های کالوین (دوگر فوقانی) تا تیتونین (مالم فوقانی) بوده [۵،۶] و دایک‌های مورد بررسی پس از آن و احتمالاً در کرتاسه تحتانی درون این مجموعه سنگ‌های آتشفشانی نفوذ کرده‌اند. بدین ترتیب پدیده‌ی ماگماتیسیم منطقه به فازکوهزایی سیمرین میانی تا سیمرین پایانی وابسته است.

جدول ۱ تجزیه شیمیایی سنگ‌های منطقه به روش ICP-ES و ICP-MS.

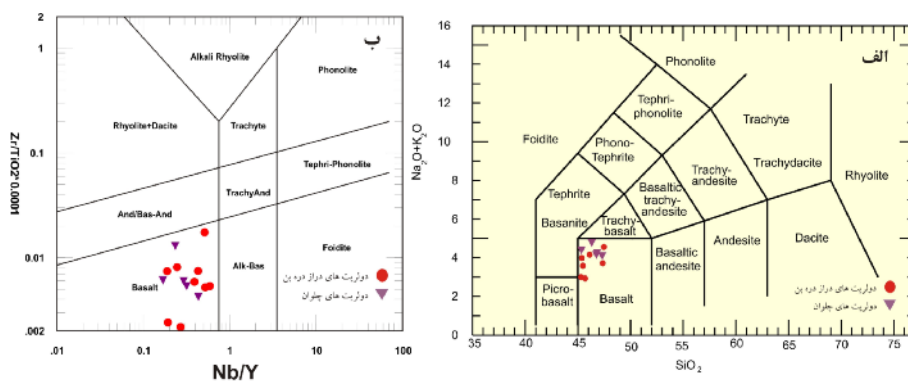
Samples No.	درازدرد بن						
	D19	D16	D10-1	D8	D7	D3	D48
Rock	D	D	D	D	D	D	D
SiO ₂ (wt%)	۴۱،۵۴	۴۵،۴۴	۴۴،۲۸	۴۶،۶	۴۷،۴۷	۴۵،۷	۴۶،۸۵
TiO ₂	۱،۱۸	۲،۰۲	۱،۷۸	۲،۲۴	۲،۳۵	۲،۳۶	۲،۵۵
Al ₂ O ₃	۸،۸۴	۸،۴۳	۱۰،۶۷	۸،۷۷	۱۴،۲۱	۷،۹۷	۱۶،۰۸
Fe ₂ O ₃ (t)	۱۴،۳۲	۲۱،۳۱	۲۰،۸۶	۱۹،۱۱	۱۲،۲۹	۲۰،۴۲	۱۳،۱۱
MgO	۷،۹۵	۴،۷۵	۷،۶۵	۴،۶۸	۴،۶۸	۵،۸۳	۴،۹۷
CaO	۱۱،۵۸	۷،۹۴	۴،۶۳	۸،۶۸	۷،۹۵	۹،۷۲	۸،۱
MnO	۰،۲	۰،۳۲	۰،۲۷	۰،۲۷	۰،۲	۰،۳۱	۰،۲۱
Na ₂ O	۱،۸۲	۲،۶۴	۲،۶۷	۳،۲۲	۳،۶۵	۲،۴۴	۳،۹
K ₂ O	۱،۸۲	۱،۲۹	۰،۵۵	۰،۷۸	۰،۹۱	۰،۴۹	۰،۶
P ₂ O ₅	۰،۲۸	۲،۳۹	۰،۷۹	۲،۷	۱،۲۴	۱،۷	۰،۵۳
LOI	۱۱،۶۲	۳،۱۸	۵،۵۸	۲،۶۸	۴،۷۸	۲،۸۱	۲،۹
SUM	۱۰۱،۱۵	۹۹،۷۱	۹۹،۷۳	۹۹،۷۳	۹۹،۷۳	۹۹،۷۵	۹۹،۸۱
Sc(ppm)	۳۲،۵	۲۲،۳	۳۵،۷	۲۱،۹	۲۱،۵	۲۷،۵	۳۲
Hf	۰،۶۴	۲،۸۱	۰،۸۹	۳،۵۸	۱،۳۴	۳،۳۳	۵،۳
Nb	۳،۲۸	۲۷،۶۱	۱۰،۹۲	۲۳،۲	۲۶،۴	۲۳،۴۶	۱۱،۸
Sr	۲۸۵	۳۷۲	۲۵۴	۳۶۲	۱۱۳	۵۶۲	۳۰۰،۳
Ta	۰،۲	۱،۴	۰،۶	۱،۲	۱،۴	۱،۲	۰،۸
Th	۰،۴	۱،۸	۱	۱،۷	۲،۱	۱،۵	۱،۷
Zr	۲۸،۴	۱۰۸،۵	۳۸،۸	۱۳۶،۱	۴۵،۷	۱۲۳،۱	۲۰۶،۸
Y	۱۷	۴۶،۸	۴۰،۴	۴۵،۲	۴۰،۷	۴۵	۴۸،۱
La	۶،۹	۳۲،۳	۱۶،۶	۳۲،۸	۳۳،۵	۲۵،۵	۱۶،۳
Ce	۱۷،۶	۷۳،۵۸	۳۹،۸۷	۷۶،۱۸	۷۶،۵۳	۵۹،۴۶	۳۹،۹
Pr	۲،۶	۱۰،۴	۵،۹	۱۰،۶	۱۱،۲	۸،۶	۵،۸۲
Nd	۱۲،۷	۴۸،۴	۲۶	۴۸،۴	۴۸،۴	۴۰،۵	۲۶،۷
Sm	۳،۲	۱۰	۵،۸	۱۰،۲	۹،۸	۸،۵	۶،۷۶
Eu	۱،۲	۳،۹	۱،۵	۴	۳،۱	۳،۲	۲،۲۸
Gd	۳،۵	۱۱	۶،۸	۱۱،۸	۱۰،۸	۱۰	۷،۸۴
Tb	۰،۶	۱،۷	۱،۲	۱،۷	۱،۶	۱،۵	۱،۴۷
Dy	۳،۵	۱۰،۷	۸،۵	۱۰،۷	۹،۸	۹،۸	۷،۶۴
Ho	۰،۷	۲	۱،۷	۲	۱،۸	۱،۹	۱،۵۳
Er	۱،۹	۴،۷	۴،۴	۴،۹	۴	۴،۵	۴،۵۶
Tm	۰،۲	۰،۵	۰،۵	۰،۶	۰،۴	۰،۶	۰،۷۳
Yb	۱،۵	۳،۵	۰،۳	۳،۶	۲،۶	۳،۶	۴،۲۲
Lu	۰،۲	۰،۴	۰،۴	۰،۵	۰،۳	۰،۵	۰،۶۴
Ba	۴۰	۴۷۶	۱۵۵	۲۷۸	۲۱۶	۱۹۹	۱۳۱،۲
Ta	۰،۲	۱،۴	۰،۶	۱،۲	۱،۴	۱،۲	۰،۸
V	۲۰،۸	۱۲۴	۳۵۸	۱۳۰	۱۰،۷	۲۹۷	۲۷۲

D = دولریت

ادامه جدول ۱

Samples No.	درازدره بن			روستای چلوان			
	D561	D562	D22	Ch11	Ch24	Ch4	Ch33
Rock	D	D	D	D	D	D	D
SiO ₂ (wt%)	۴۷،۱۴	۴۶،۵۴	۴۴،۵۲	۴۵،۲۳	۴۷،۳۸	۵۰،۱۹	۴۶،۴۲
TiO ₂	۲،۹۲	۲،۸۶	۳،۹۶	۲،۸۲	۱،۷۱	۰،۶۵	۲،۳۸
Al ₂ O ₃	۱۳،۹۹	۱۴،۹۲	۱۳،۸۷	۹،۱۶	۹،۴	۱۴،۶	۱۴،۹۲
Fe ₂ O ₃ (t)	۱۴،۵۶	۱۳،۶۲	۱۵،۸۸	۱۸،۷۲	۱۸،۸۹	۷،۱	۱۳،۸۲
MgO	۴،۹۹	۳،۴۴	۴،۸	۴،۸۷	۷،۳۴	۶،۶۵	۴،۰۸
CaO	۹،۳۲	۸،۱۹	۸،۷۴	۹،۴۶	۷،۹۳	۱۰،۳۸	۸،۱۸
MnO	۰،۲۴	۰،۲۳	۰،۲۶	۰،۲۷	۰،۲۶	۰،۱۲	۰،۲۲
Na ₂ O	۳،۷۷	۴،۱۶	۳،۸۱	۲،۷۵	۲،۹۸	۴،۲۵	۴،۳۲
K ₂ O	۰،۲۵	۱،۳۸	۰،۲۲	۱،۶۸	۰،۷۳	۰،۶	۰،۵۴
P ₂ O ₅	۰،۴۵	۱،۱۸	۱،۰۸	۱،۹۶	۰،۹۴	۰،۲	۰،۵
LOI	۲،۳	۳،۲	۲،۸	۲،۷۳	۲،۲۲	۵،۲	۴،۰۹
SUM	۹۹،۹۵	۹۹،۷۳	۹۹،۹۶	۹۹،۶۵	۹۹،۷۸	۹۹،۹۴	۹۹،۴۷
Sc(ppm)	۳۳	۲۳	۳۴	۳۱،۲	۳۸،۵	۲۷،۲	۳۱،۹
Hf	۵،۴	۵،۶	۵،۵	۳،۲۹	۲،۹	۱،۱۷	۳،۵۸
Nb	۹،۶	۱۹،۸	۲۰،۹	۲۱،۴۴	۱۲،۳۵	۲،۶۷	۱۱،۹۹
Sr	۳۵۵،۵	۳۷۷،۷	۲۴۲،۴	۲۸۶	۲۶۱	۲۲۵	۴۹۵
Ta	۰،۶	۱،۴	۱،۵	۱،۱	۰،۶	۰،۲	۰،۶
Th	۱،۵	۲،۴	۵،۹	۰،۹	۱	۳،۸	۰،۸
Zr	۲۱۶،۹	۲۱۳،۷	۲۳۳،۱	۱۱۹،۳	۱۰۲	۳۹،۵	۱۲۷،۵
Y	۵۰،۹	۴۶	۵۳،۶	۴۹،۴	۴۲،۳	۱۵،۸	۳۷،۸
La	۱۳،۸	۲۵،۷	۲۲،۵	۲۴،۱	۱۶،۶	۱۰،۲	۱۳،۶
Ce	۳۵،۵	۵۹،۹	۵۵،۲	۵۸،۹۹	۳۹،۴۴	۲۳،۵۶	۳۳،۷۵
Pr	۵۲۷	۸۶۳	۸۱۴	۸۹	۵۶	۳،۲	۵،۱
Nd	۲۵،۷	۴۰،۵	۳۹،۸	۴۱،۲	۲۶،۱	۱۴،۹	۲۴،۸
Sm	۷،۰۵	۹،۱۲	۹،۳۷	۹،۱	۵،۸	۲،۷	۵،۵
Eu	۲،۲۴	۳،۶۶	۳،۰۵	۲،۸	۱،۶	۰،۶	۲،۱
Gd	۸،۱۸	۹،۶۸	۱۰،۲۴	۱۱،۲	۷،۷	۳،۱	۷،۲
Tb	۱،۵۱	۱،۶۱	۱،۷۶	۱،۷	۱،۲	۰،۵	۱،۲
Dy	۷،۹۵	۸،۴۴	۹،۱۷	۱۰،۸	۸،۲	۳،۲	۸،۱
Ho	۱،۶۹	۱،۵۶	۱،۷۹	۱،۹	۱،۷	۰،۷	۱،۵
Er	۴،۸۷	۴،۲۳	۴،۸۸	۵،۳	۴،۴	۱،۹	۴
Tm	۰،۷۶	۰،۶۷	۰،۷۸	۰،۶	۰،۵	۰،۲	۰،۵
Yb	۴،۴۳	۳،۶۴	۴،۳۷	۰،۴	۳،۸	۱،۷	۳،۳
Lu	۰،۶۸	۰،۵۷	۰،۶۶	۰،۵	۰،۶	۰،۳	۰،۵
Ba	۶۷،۴	۶۹۸،۵	۸۴،۸	۱۹۶	۱۱۳	۱۶۳	۱۲۶
Ta	۰،۶	۱،۴	۱،۵	۱،۱	۰،۶	۰،۲	۰،۶
V	۳۳۸	۱۱۶	۳۰۲	۳۱۴	۳۱۴	۱۹۸	۳۲۸

D = دولریت

الکترونی، دو نوع کلینوپیروکسن شامل اوژیت و دیوپسید در این سنگ‌ها وجود دارند که علاوه بر تشکیل کانی‌های مستقل، این دو ترکیب به صورت منطقه‌بندی نوسانی در برخی از سنگ‌های دولریتی مشاهده می‌شوند (شکل ۴).

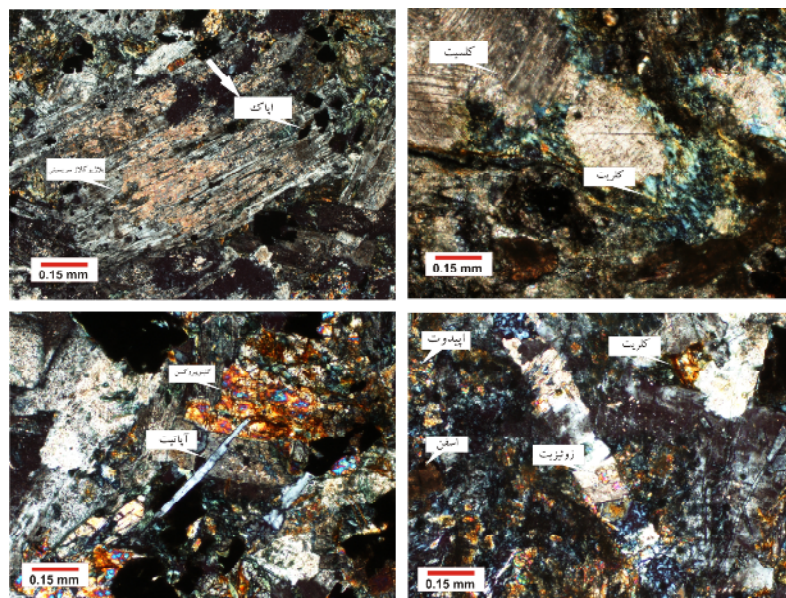
اوژیت $(Ca, Mg, Fe^{2+}, Ti, Al)_2[Si_2O_6]$

پیروکسن غالب در دایک‌های مورد بررسی، اوژیت می‌باشد. این کانی در نور طبیعی بی‌رنگ تا خاکستری پریده بوده و بیشتر دارای ساختار منطقه‌ای است. تغییر رنگ از منطقه‌ای به منطقه‌ای دیگر نادر بوده، چند رنگی خیلی ضعیف متمایل به سبز تا خاکستری پریده، زیاد قابل تمیز نیست. این کانی از دیدگاه خواص نوری دو محوری مثبت بوده و دارای خاموشی مایل با زوایای حدود ۳۵ تا ۴۸ درجه است.

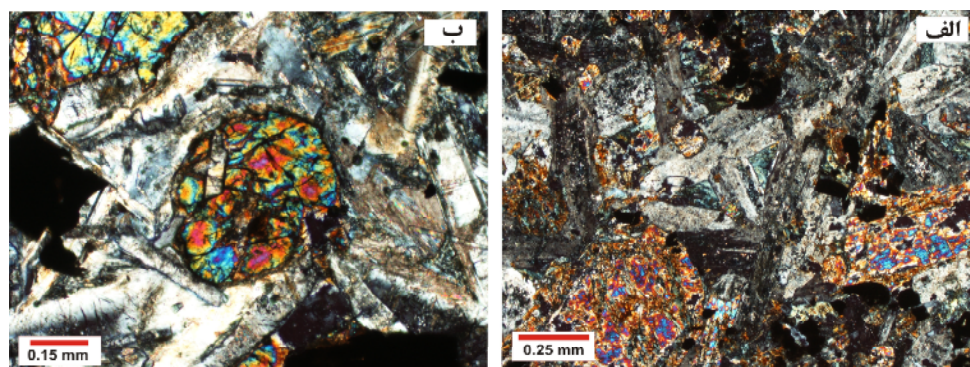
بر اساس بررسی‌های سنگ‌نگاری، کانی‌های اصلی تشکیل دهنده‌ی دولریت‌ها پلاژیوکلاز و کلینوپیروکسن بوده که بافت-های ویژه‌ی سنگ‌های نیمه عمیق همچون اینترگرانولار، اینتر سرتال، افیتیک و شبه افیتیک و پوئی کلیتیک را نشان می‌دهند. در برخی نمونه‌ها، شواهدی از دگرسانی گرمایی متوسط تا شدید دیده شدند که موجب تشکیل کانی‌های ثانویه شامل سریسیت، کلریت و کلسیت و به میزان کمتر اپیدوت، زوئیزیت و در بعضی موارد اسفن شدند. آپاتیت، مگنتیت، تیتانومگنتیت و ایلمنیت نیز به عنوان کانی‌های فرعی در این سنگ‌ها به فراوانی مشاهده می‌شوند (شکل ۳).

کلینوپیروکسن‌ها

بر اساس بررسی‌های میکروسکوپی و نیز نتایج ریزپردازنده‌ی

شکل ۳ کانی‌های تشکیل دهنده‌ی دولریت‌های مورد بررسی و بافت نیمه عمیق این سنگ‌ها (XPL).

شکل ۴ درشت بلورهای کلینوپیروکسن‌های تمام شکل‌دار و نیمه شکل‌دار در دولریت‌های منطقه.

XPL (ب)

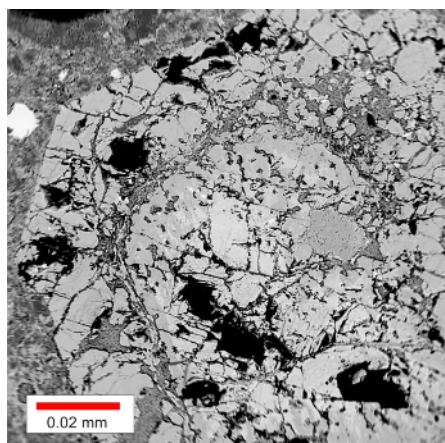
XPL (الف)

الکترونی از کلینوپیروکسن‌های غالب در سنگ‌های نیمه‌عمیق شمال شهرکرد ارائه شده‌اند. در شکل (۷) ترکیب شیمی‌کانی پیروکسن‌های هر نمونه به تفکیک در نمودارهای Q-J و نیز نمودار ترکیبی کلینوپیروکسن‌ها نشان داده شده‌است. در نمودار Q-J تمام پیروکسن‌ها در قلمرو Q_{quad} یعنی پیروکسن‌های کلسیم-منیزیم و آهن‌دار قرار گرفته‌اند. هم‌چنین در نمودارهای ترکیبی نیز تمام کلینوپیروکسن‌ها در رأس وابسته به Q_{quad} قرار گرفته که نشانی از نفوذ کامل پیروکسن‌های کلسیم-منیزیم-آهن در سنگ‌های منطقه است. محاسبات انجام شده برای تعیین ترکیب پیروکسن‌ها، نشانگر آن است که در تمام نمونه‌های بررسی شده، ترکیب عضوهای انتهایی شامل انستاتیت (En)، فروسیلیت (Fo) و ولستونیت (Wo) بین $En_{46.60}Fs_{7.85}Wo_{45.54}$ تا $En_{41.64}Fs_{13.95}Wo_{44.40}$ متغیر است که مؤید دامنه‌ی کم تغییرات در حد فاصل میدان پایداری اوژیت تا دیوپسید بوده و بر این اساس پیشنهاد می‌شود که کلینوپیروکسن‌های موجود در سنگ‌های نیمه عمیق شمال شهرکرد را اوژیت دیوپسیدی بنامیم (شکل ۷).

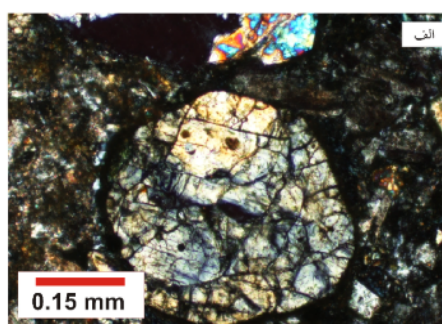
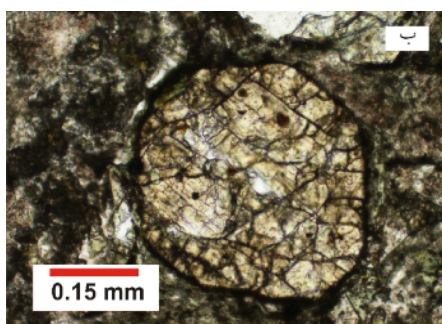
شکل ۵ بلور اوژیت را که با ریزپردازنده‌ی الکترونی تجزیه شده است، با بزرگ‌نمایی ۵۰ برابر نشان می‌دهد. بخش‌های روشن‌تر مرکز بلور دارای عدد منیزیم (Mg#) بالاتر (باترکیب اوژیت) و بخش حاشیه دارای عدد منیزیم پائین‌تری (با ترکیب دیوپسید) است.

دیوپسید $Ca(Mg,Fe)(Si_2O_6)$

در مقاطع نازک، دیوپسید به صورت منشورهای پایه کوتاه، ستونی کشیده است. در مقاطع عرضی نیز به صورت قالب‌های هشت وجهی است. کلیواژ در راستای سطوح $\{110\}$ به خوبی دیده می‌شود. این کانی در نور معمولی بیرنگ بوده و در موارد نادر متمایل به سبز یا چند رنگی ضعیف است. خاموشی عموماً مایل و با زاویه‌ای در حدود 38° تا 48° دیده می‌شود. این کانی در بیشتر نمونه‌ها به شکل عضو پایانی ناشی از منطقه‌بندی اوژیت‌ها در سنگ دیده می‌شود (شکل ۶). بر این اساس، کلینوپیروکسن‌های سنگ‌های نیمه عمیق مورد بررسی به صورت اعضای انتهایی از اوژیت - دیوپسید دیده می‌شوند. در جدول (۲) بخشی از نتایج بررسی‌های ریزپردازنده‌ی

شکل ۵ تصویر ریزپردازنده‌ی الکترونی اوژیت.

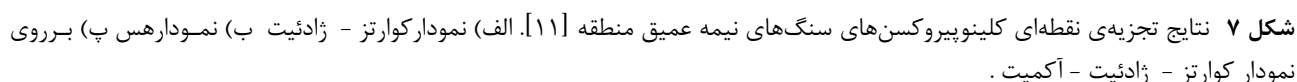
شکل ۶ درشت بلور (مگا کریست) دیوپسید در یک سنگ دولریتی. الف) XPL ب) PPL

جدول ۲ نتایج آنالیز ریز پردازنده‌ی الکترونی (EMPA) کلینوپیروکسن‌های دولریت‌های شمال شهرکرد.

Sample	روستای چلوان						
	Cpx203						
	Core1	Rim1	Core2	Rim2	Core3	Rim3	Core4
SiO ₂	۴۹٫۹۰	۴۹٫۰۳	۵۰٫۰۵	۵۱٫۹۶	۵۰٫۳۷	۵۱٫۵۶	۵۰٫۴۰
TiO ₂	۰٫۸۱	۰٫۹۸	۰٫۵۴	۰٫۴۲	۰٫۴۹	۰٫۶۲	۰٫۶۱
Al ₂ O ₃	۴٫۲۸	۵٫۱۵	۴٫۷۳	۲٫۷۱	۴٫۸۰	۲٫۱۲	۴٫۳۷
FeO(t)	۸٫۲۶	۸٫۶۳	۶٫۸۰	۶٫۳۲	۶٫۱۴	۹٫۸۷	۶٫۷۱
MnO	۰٫۲۶	۰٫۲۰	۰٫۲۱	۰٫۲۰	۰٫۱۳	۰٫۳۰	۰٫۱۷
MgO	۱۴٫۲۷	۱۴٫۴۱	۱۴٫۷۸	۱۶٫۱۱	۱۵٫۰۴	۱۵٫۴۱	۱۵٫۲۹
CaO	۲۱٫۱۷	۲۰٫۵۴	۲۲٫۱۵	۲۱٫۶۰	۲۲٫۴۲	۱۹٫۸۳	۲۱٫۸۷
Na ₂ O	۰٫۲۵	۰٫۲۳	۰٫۲۳	۰٫۱۸	۰٫۱۷	۰٫۲۴	۰٫۲۶
K ₂ O	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۱	۰٫۰۰
Total	۹۹٫۲۰	۹۹٫۱۸	۹۹٫۴۹	۹۹٫۴۹	۹۹٫۵۵	۹۹٫۹۶	۹۹٫۵۹
Si	۱٫۸۷۴	۱٫۸۴۱	۱٫۸۶۴	۱٫۹۲۳	۱٫۸۶۸	۱٫۹۲۴	۱٫۸۷۱
Ti	۰٫۰۲۳	۰٫۰۲۸	۰٫۰۱۵	۰٫۰۱۲	۰٫۰۱۴	۰٫۰۱۷	۰٫۰۱۷
Al	۰٫۱۹۰	۰٫۲۲۸	۰٫۲۰۸	۰٫۱۱۸	۰٫۲۱۰	۰٫۰۹۳	۰٫۱۹۱
Fe	۰٫۲۵۹	۰٫۲۷۱	۰٫۲۱۲	۰٫۱۹۶	۰٫۱۹۰	۰٫۳۰۸	۰٫۲۰۸
Mn	۰٫۰۰۸	۰٫۰۰۷	۰٫۰۰۷	۰٫۰۰۶	۰٫۰۰۴	۰٫۰۰۹	۰٫۰۰۵
Mg	۰٫۷۹۹	۰٫۸۰۷	۰٫۸۲۱	۰٫۸۸۹	۰٫۸۳۱	۰٫۸۵۷	۰٫۸۴۶
Ca	۰٫۸۵۲	۰٫۸۲۷	۰٫۸۸۴	۰٫۸۵۶	۰٫۸۹۱	۰٫۷۹۳	۰٫۸۶۶
Na	۰٫۰۱۹	۰٫۰۱۷	۰٫۰۱۷	۰٫۰۱۳	۰٫۰۱۲	۰٫۰۱۷	۰٫۰۱۹
K	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰
جمع کاتیون‌ها	۴٫۰۲۳	۴٫۰۲۴	۴٫۰۲۷	۴٫۰۱۲	۴٫۰۲۰	۴٫۰۲۰	۴٫۰۲۵
Fs	۱۳٫۹۵۴	۱۴٫۵۱۹	۱۱٫۳۵۹	۱۰٫۳۶۸	۱۰٫۱۴۷	۱۶٫۱۳۶	۱۱٫۰۹۳
Wo	۴۴٫۴۰۲	۴۳٫۲۵۷	۴۵٫۹۶۵	۴۳٫۹۸۶	۴۶٫۴۷۴	۴۰٫۲۶۵	۴۴٫۹۷۶
En	۴۱٫۶۴۴	۴۲٫۲۲۴	۴۲٫۶۷۶	۴۵٫۶۴۶	۴۳٫۳۷۸	۴۳٫۵۶۹	۴۳٫۹۳۱

ادامه جدول ۲

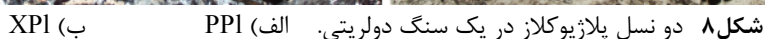
Sample	روستای چلوان		درازدره بن				
	Cpx203		Cpx228				
	Rim4	Cpx1	Cpx2	Core2	Rim2	Core3	Rim3
SiO ₂	۵۰٫۶۴	۵۰٫۷۲	۵۰٫۳۵	۵۰٫۸۰	۵۰٫۴۲	۵۱٫۴۲	۵۰٫۹۶
TiO ₂	۰٫۲۳	۰٫۵۵	۰٫۹۸	۰٫۵۰	۰٫۹۱	۰٫۴۳	۰٫۹۴
Al ₂ O ₃	۲٫۷۹	۳٫۷۱	۳٫۳۴	۴٫۴۱	۳٫۳۰	۴٫۱۷	۲٫۸۳
FeO(t)	۹٫۹۹	۶٫۸۵	۹٫۷۱	۴٫۷۲	۹٫۳۶	۴٫۸۶	۹٫۱۲
MnO	۰٫۶۳	۰٫۱۸	۰٫۳۲	۰٫۱۱	۰٫۲۷	۰٫۱۱	۰٫۲۸
MgO	۱۳٫۶۰	۱۵٫۳۲	۱۵٫۱۵	۱۵٫۸۹	۱۵٫۰۴	۱۶٫۱۸	۱۵٫۰۳
CaO	۲۰٫۵۱	۲۱٫۲۹	۱۹٫۴۶	۲۲٫۶۴	۱۹٫۸۹	۲۲٫۳۴	۲۰٫۲۸
Na ₂ O	۰٫۳۴	۰٫۳۱	۰٫۳۱	۰٫۱۹	۰٫۳۱	۰٫۱۹	۰٫۲۹
K ₂ O	۰٫۰۱	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۱	۰٫۰۰	۰٫۰۰
Total	۹۸٫۸۴	۹۹٫۰۳	۹۹٫۷۱	۹۹٫۳۱	۹۹٫۵۹	۹۹٫۷۰	۹۹٫۷۳
Si	۱٫۹۲۱	۱٫۸۹۴	۱٫۸۸۱	۱٫۸۷۷	۱٫۸۹۱	۱٫۸۹۴	۱٫۹۰۴
Ti	۰٫۰۱۰	۰٫۰۱۵	۰٫۰۲۸	۰٫۰۱۴	۰٫۰۲۶	۰٫۰۱۲	۰٫۰۲۶
Al	۰٫۱۲۵	۰٫۱۶۳	۰٫۱۴۸	۰٫۱۹۲	۰٫۱۴۶	۰٫۱۸۱	۰٫۱۲۵
Fe	۰٫۳۱۷	۰٫۲۱۴	۰٫۳۰۴	۰٫۱۴۶	۰٫۲۹۴	۰٫۱۵۰	۰٫۲۸۵
Mn	۰٫۰۲۰	۰٫۰۰۶	۰٫۰۱۰	۰٫۰۰۳	۰٫۰۰۹	۰٫۰۰۳	۰٫۰۰۹
Mg	۰٫۷۶۹	۰٫۸۵۳	۰٫۸۴۹	۰٫۸۷۵	۰٫۸۴۰	۰٫۸۸۸	۰٫۸۳۷
Ca	۰٫۸۳۳	۰٫۸۵۲	۰٫۷۸۲	۰٫۸۹۷	۰٫۷۹۹	۰٫۸۸۱	۰٫۸۱۲
Na	۰٫۰۲۵	۰٫۰۲۲	۰٫۰۲۳	۰٫۰۱۳	۰٫۰۲۳	۰٫۰۱۴	۰٫۰۲۱
K	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰
جمع کاتیون‌ها	۴٫۰۱۹	۴٫۰۲۱	۴٫۰۲۹	۴٫۰۱۸	۴٫۰۲۷	۴٫۰۲۲	۴٫۰۱۸
Fs	۱۷٫۳۸۱	۱۱٫۴۱۳	۱۶٫۱۹۱	۷٫۷۷۲	۱۵٫۵۵۷	۷٫۹۶۳	۱۵٫۱۲۴
Wo	۴۲٫۹۷۲	۴۴٫۲۶۶	۴۰٫۲۳۰	۴۶٫۶۶۱	۴۱٫۱۵۰	۴۵٫۸۴۲	۴۱٫۷۸۶
En	۳۹٫۶۴۷	۴۴٫۳۲۱	۴۳٫۵۷۸	۴۵٫۵۶۷	۴۳٫۲۹۴	۴۶٫۱۹۶	۴۳٫۰۹۰

بلورهای پلاژیوکلاز به دو صورت فنوکریست با سطوح نسبتاً سالم تا سرسیتی و بلورهای ریز میکرولیتی در زمینه‌ی سنگ‌های نیمه‌عمیق دولریتی دیده می‌شوند. این حاکي از دو مرحله‌ای و طولانی بودن زمان تبلور سنگ‌های یاد شده است (شکل ۸). چنانکه در تصویر دیده می‌شود، پلاژیوکلازهای فنوکریست دارای رخ‌های باریک مشخص و فاقد آثار دگرسانی گسترده‌اند، در حالی که میکرولیت‌های پلاژیوکلاز زمینه به خاطر سطوح تماس بیشتر آن‌ها در برابر نفوذ گرمایی‌های در حال سرسیتی شدن هستند.

فنوکریست‌های پلاژیوکلاز بر اساس نتایج ریزپردازنده‌ی الکترونی که در جدول (۳) ارائه شده است دارای ترکیب آلبدیتی ($Ab_{98.8}An_{0.9}Or_{0.3}$) بوده ولی حاشیه‌ی آن بیش از آلبدیتی شدن بر اثر تعادل دوباره و واکنش با آبگون باقی

مانده دارای ترکیب اولیگوکلاز ($Ab_{84.4}An_{15.1}Or_{0.4}$) است (شکل ۹). این در حالی است که سنگ‌ها دارای ترکیب بازیک-اند و ترکیب معمول پلاژیوکلاز در این نوع سنگ‌ها بیتونیت تا لابرادور است که آنالیز نقطه‌ای (SEM) در یکی از نمونه‌ها نیز این ادعا را تصدیق می‌کند (شکل ۱۰). این امر نشان دهنده‌ی عملکرد فرآیند اسپیلیتی‌شدن در نمونه‌هاست که به خاطر ورود مقادیر زیادی سدیم از آب دریا موجب تغییر ترکیب سطح پلاژیوکلاز و تبدیل آن به آنورتوکلاز ($Ab_{87}An_{2.3}Or_{10.7}$) شده است. بدین ترتیب در این گروه از سنگ‌ها که دارای ترکیبی بازی (بر اساس آزمایش سنگ کل) هستند، پلاژیوکلازها دارای ترکیب اولیگوکلاز تا آلبیت بوده که حاکی از تأثیر پدیده‌ی دگرنهادی سدیمی است. بر این اساس این واقعیت را می‌توان به عنوان مهر تأییدی بر عملکرد پدیده‌ی شکافته شدن، سنگ‌های نیمه‌عمیق، تلقی کرد [۶].

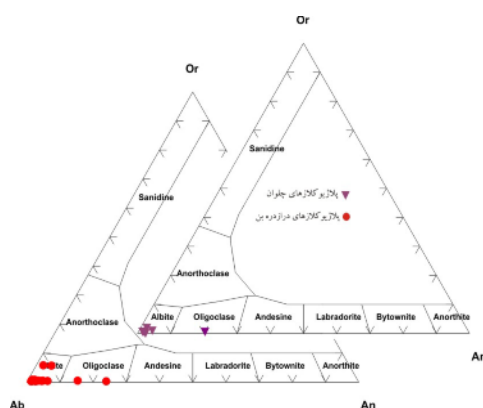

جدول ۳ نتایج آنالیز ریزپردازنده‌ی الکترونی (EMPA) پلاژیوکلازهای دولریت‌های شمال شهرکرد.

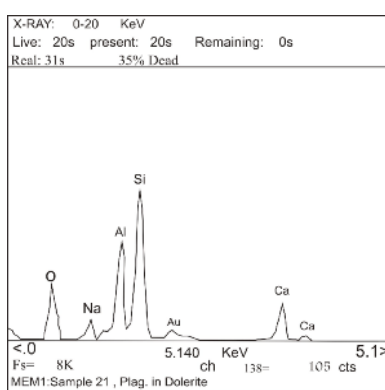
Sample	دراژدره بن					
	PI243		PI306			
	PI1-1	PI1-2	PI1-1	PI1-11	PI2-3	PI3-3
SiO ₂	۶۷٫۵	۶۶٫۹۴	۶۷٫۸۱	۶۴٫۸۲	۶۸٫۸۶	۶۸٫۷۹
TiO ₂	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۲	۰٫۰۰	۰٫۰۳
Al ₂ O ₃	۲۰٫۳۵	۲۰٫۲۲	۲۰٫۲۵	۲۰٫۸۴	۲۰٫۸۹	۲۰٫۰۰
FeO(t)	۰٫۱۹	۰٫۰۸	۰٫۰۲	۰٫۶۹	۰٫۰۳	۰٫۰۲
MnO	۰٫۰۰	۰٫۰۱	۰٫۰۱	۰٫۰۱	۰٫۰۰	۰٫۰۰
MgO	۰٫۰۲	۰٫۰۰	۰٫۰۲	۰٫۲۶	۰٫۰۲	۰٫۲۶
CaO	۱٫۰۰	۰٫۹۳	۰٫۴۷	۳٫۶۲	۰٫۷۰	۱۱٫۹۶
Na ₂ O	۱۱٫۴۶	۱۱٫۳۵	۱۱٫۷۱	۱۱٫۱۵	۱۱٫۰۲	۰٫۰۶
K ₂ O	۰٫۰۸	۰٫۰۷	۰٫۰۸	۰٫۰۹	۰٫۰۸	۰٫۱۰
Total	۱۰۰٫۶۹	۹۹٫۶۸	۱۰۰٫۳۹	۱۰۰٫۶۲	۱۰۰٫۶۹	۱۰۰٫۱۰۱۸
Si	۲٫۹۴۸	۲٫۹۴۸	۰٫۹۶۰	۲٫۸۴۹	۲٫۹۵۹	۲٫۹۷۹
Ti	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۱
Al	۱٫۰۴۷	۱٫۰۵۰	۱٫۰۴۲	۱٫۰۸۰	۱٫۰۵۸	۱٫۰۲۱
Fe	۰٫۰۰۷	۰٫۰۰۳	۰٫۰۰۱	۰٫۰۲۵	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۱
Mn	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰
Mg	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۱	۰٫۰۱۷	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۰
Ca	۰٫۰۴۷	۰٫۰۴۴	۰٫۰۲۲	۰٫۱۷۰	۰٫۰۳۲	۰٫۰۱۲
Na	۰٫۹۷۱	۰٫۹۶۹	۰٫۹۹۱	۰٫۹۵۰	۰٫۹۱۸	۱٫۰۰۴
K	۰٫۰۰۵	۰٫۰۰۴	۰٫۰۰۴	۰٫۰۰۶	۰٫۰۰۵	۰٫۰۰۳
جمع کاتیون‌ها	۵٫۰۲۵	۵٫۰۱۷	۵٫۰۲۱	۵٫۰۹۷	۴٫۹۷۵	۵٫۰۲۱
%An	۴٫۶	۴٫۳	۲٫۲	۵۱٫۱	۳٫۴	۱٫۲
%Ab	۹۴٫۹	۹۵٫۳	۹۷٫۴	۰٫۵	۹۶٫۱	۹۸٫۵
%Or	۰٫۵	۰٫۴	۰٫۴	۸۴	۰٫۵	۰٫۳

ادامه جدول ۳

Sample	روستای چلوان				
	PI745				
	PI1-1	PI1-2	PI1-4	PI1-6	PI1-7
SiO ₂	۶۸٫۶۷	۶۸٫۳۵	۶۸٫۷۰	۶۷٫۷۵	۶۲٫۹۲
TiO ₂	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۲	۰٫۰۱	۰٫۰۰
Al ₂ O ₃	۲۰٫۱۹	۲۰٫۱۳	۲۰٫۱۹	۲۰٫۹۰	۲۰٫۰۹
FeO(t)	۰٫۰۳	۰٫۱۳	۰٫۰۲	۰٫۴۶	۰٫۷۶
MnO	۰٫۰۱	۰٫۰۱	۰٫۰۲	۰٫۰۲	۰٫۰۴
MgO	۰٫۰۰	۰٫۰۸	۰٫۰۰	۰٫۰۱	۰٫۰۱
CaO	۰٫۳۸	۰٫۳۶	۰٫۳۱	۱٫۷۱	۴٫۲۳
Na ₂ O	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۰	۰٫۰۲
K ₂ O	۱۱٫۷۹	۱۱٫۵۱	۱۱٫۶۰	۱۱٫۳۷	۹٫۲۱
Total	۱۰۰٫۱۲۰	۱۰۰٫۷۰	۱۰۰٫۹۸	۱۰۲٫۳۴	۹۹٫۴۸
Si	۲٫۹۷۰	۲٫۹۷۱	۲٫۹۷۵	۲٫۹۱۸	۲٫۸۱۳
Ti	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰
Al	۱٫۰۲۹	۱٫۰۳۱	۱٫۰۳۱	۱٫۰۶۱	۱٫۱۶۴
Fe	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۵	۰٫۰۰۱	۰٫۰۱۷	۰٫۰۲۸
Mn	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۱	۰٫۰۰۲
Mg	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۵	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۰	۰٫۰۰۱
Ca	۰٫۰۱۸	۰٫۰۱۷	۰٫۰۱۴	۰٫۰۷۹	۰٫۲۰۲
Na	۰٫۹۸۹	۰٫۹۷۰	۰٫۹۷۴	۰٫۹۴۹	۰٫۷۹۸
K	۰٫۰۰۵	۰٫۰۰۴	۰٫۰۰۵	۰٫۰۰۳	۰٫۰۰۵
جمع کاتیون‌ها	۵٫۰۱۲	۵٫۰۰۳	۵٫۰۰۱	۵٫۰۳۰	۵٫۰۱۵
%An	۱٫۸	۱٫۷	۱٫۴	۷٫۷	۲٫۱
%Ab	۹۷٫۷	۹۷٫۹	۹۸٫۱	۹۲٫۰	۷۹٫۸۴
%Or	۰٫۵	۰٫۴	۰٫۵	۰٫۳	۰٫۵

شکل ۹ محل قرارگیری پلاژیوکلازهای دولریت‌های منطقه روی نمودار Or, Ab, An [۱۲].

شکل ۱۰ نمودار تجزیه‌ی نقطه‌ای یک پلاژیوکلاز از نوع بیتونیت در دولریت.

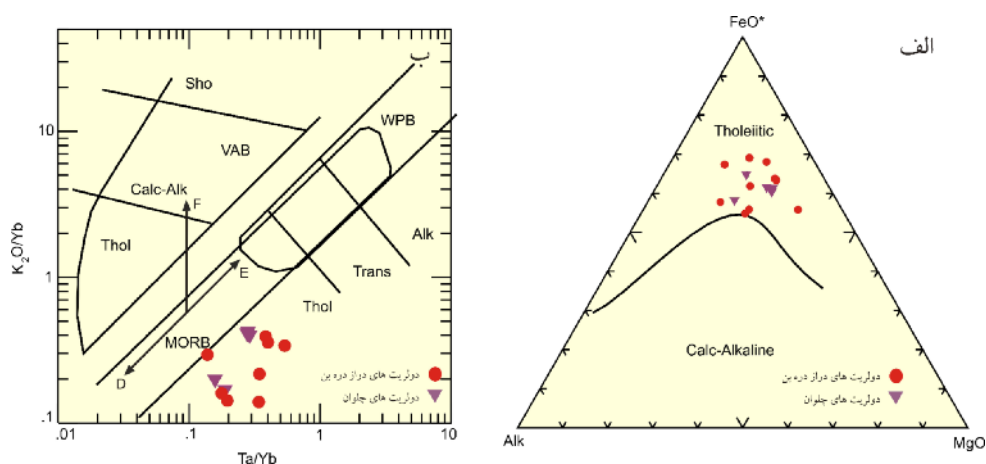
تعیین محیط زمین‌ساختی منطقه

کمربند سنگ‌های آتشفشانی - رسوبی شمال شهرکرد به عنوان نماینده‌ای از آتشفشان ژوراسیک زون سنندج- سیرجان در یک جزیره‌ی قوسی است که حاصل فرورانش پوسته‌ی اقیانوسی نئوتتیس به زیر پهنه‌ی سنندج- سیرجان است که زاویه‌ی فرورانش آن حدود 45° ، شمال شرقی، فاصله‌ی افقی کمربند تا خط برخورد حدود ۳۵ کیلومتر و بر مکان کنونی گسل وارون زاگرس است. زمان این رخداد فرورانش بر تریاس قرار دارد [۱۳-۱۵]. در خصوص توده‌های نیمه‌عمیق بازی نیز با توجه به قرارگیری این سنگ‌ها در مجموعه‌ی آتشفشانی بازی منطقه می‌توان پیدایش آن‌ها را به یک حوضه‌ی گسترش پشت کمائی نسبت داد [۶].

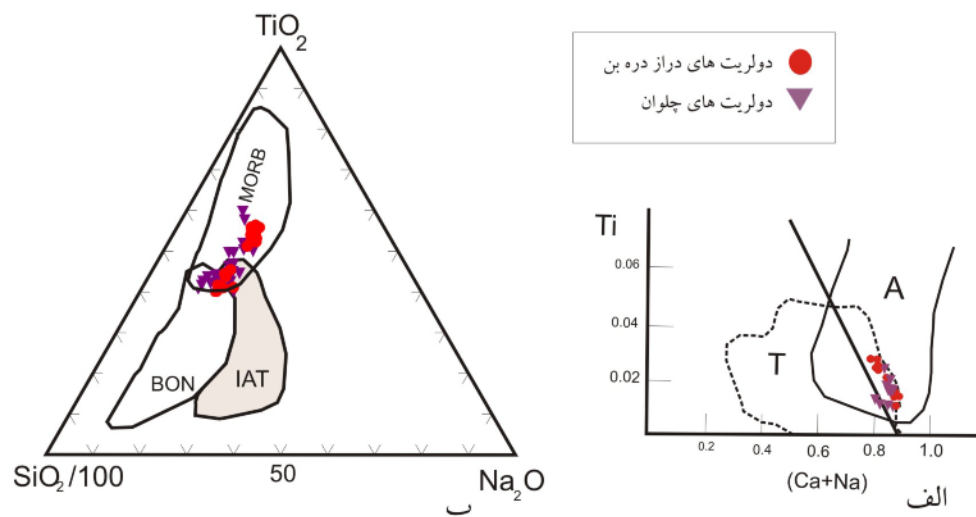
چنانکه از شکل (۱۱) پیدا است، بر اساس تحلیل نتایج تجزیه سنگ‌های دولریتی مورد بررسی به روش ICP-MS و ICP-ES، این سنگ‌ها ماهیت تولییتی داشته و در محیطی مورب تشکیل شده‌اند.

علاوه بر استفاده از ترکیب سنگ کل در تعیین محیط تکتونوماگمایی سنگ‌ها، از نتایج تجزیه‌ی نقطه‌ای کلینوپروکسن‌ها، نیز می‌توان به عنوان کانی‌های سالم موجود

در سنگ‌ها که معمولاً به عنوان گنجه‌ای از گذشته‌ی سنگ تلقی کرد استفاده نمود. ترکیب کلینوپروکسن‌ها به ترکیب شیمیایی و محیط تشکیل سنگ بستگی دارد و به همین دلیل به عنوان یک معیار مناسب برای تعیین محیط زمین‌ساختی تشکیل سنگ‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد. براساس شکل (۱۲-الف) که برای تعیین سری‌های ماگمایی به کار برده شده، می‌توان دریافت که تمامی نمونه‌ها در گستره‌ی بازالت‌های تولییتی قرار دارند. به منظور تعیین محیط زمین‌ساختی سنگ‌های نیمه‌عمیق منطقه از نمودار $\text{TiO}_2\text{-Na}_2\text{O-SiO}_2$ استفاده شد. چنانکه در شکل (۱۲-ب) دیده می‌شود، تمامی نمونه‌ها در محیط مورب قرار گرفته‌اند و این نشان می‌دهد که توده‌های نیمه‌عمیق با ماهیت مورب حاصل کشش و ماگماتیسم درون صفحه‌ای هستند، در حالی که مجموعه سنگ‌های آتشفشانی منطقه در یک محیط زمین‌ساختی جزیره‌ی قوسی (فرورانش) تشکیل شده‌اند [۵]. بدین ترتیب از دیدگاه خاستگاه و ویژگی‌های تکتونوماگمایی می‌توان سنگ‌های نیمه عمیق را به محیط کششی دنباله‌ی فرورانش وابسته دانست.

شکل ۱۱ الف) مقایسه‌ی بین سری‌های ماگمایی نمونه‌ها در نمودار AFM [۱۶]، ب) نمودار متمایز کننده بازال‌ها براساس $K_2O/Yb - Ta/Yb$ [۱۷].

شکل ۱۲ الف) استفاده از کانی کلینوپیروکسن برای تعیین سری ماگمایی [۱۸]، ب) تعیین محیط زمین ساختی تشکیل سنگ‌های نیمه عمیق با استفاده از ترکیب کلینوپیروکسن‌ها [۱۹].

برداشت

مجموعه‌ی آتشفشانی - رسوبی شمال شهرکرد به صورت کمربندی با کشیدگی شمال غربی - جنوب شرقی در مساحتی بالغ بر ۲۰۰ کیلومتر مربع تقریباً به موازات زون ساختاری و گسل زاگرس استقرار یافته است. رنگ سبز حاکم بر کلیه واحدهای سنگ‌شناسی منطقه ناشی از حاکمیت محیط احیای زیر آبی است. غیر از بخش‌های جنوبی دراز دره بن که آثار آتشفشانی هوایی دیده می‌شود، بقیه مجموعه‌ی مورد بررسی در یک محیط زیر دریایی کم عمق تا نیمه عمیق همراه با رسوب-های آواری شامل سیلت سنگ و ماسه سنگ فوران کرده‌اند.

پدیده‌ی آتشفشانی در این منطقه به فاز کوهزایی سیمین میانی نسبت داده شده است [۶]. ترکیب کلینوپیروکسن‌ها در سنگ‌های نیمه عمیق منطقه اوژیت و دیوپسید بوده که علاوه بر تشکیل کانی‌های مستقل، به صورت نوسانی در برخی از سنگ‌های دولریتی مشاهده می‌شوند و بر این اساس پیشنهاد می‌شود که کلینو پیروکسن‌های موجود در سنگ‌های آتشفشانی شمال شهرکرد را اوژیت دیوپسیدی بنامیم. ترکیب بلورهای پلاژیوکلاز سالم غالباً بیتونیت و در سنگ‌های کمی دگرسان شده، از آلبیت تا الیگوکلاز در نوسان است که با توجه به ترکیب بازی سنگ‌های منطقه، حکایت از عملکرد گسترده پدیده‌ی متاسوماتیسم

rocks based on total alkali-cilica diagram, *Journal of petrology*", (1986), 27: 745-750.

[10] Richard Linda. R., (2002) , Minpet 2002 Software.

[11] Morimoto N., Fabrise J., Ferguson A., Ginzburg I. V., Ross M., Seifert F.A., Zussman J., Akoi K., Gottardi G., "Numenclature of pyroxenes" , Mineralogical Magazine, 52:(1988) 535-55.

[12] Deer W.A., Howie R.A., Zussman J., "An Introduction to the Rock – forming minerals" , Longman, London, (1991) 528p.

[13] Ghasemi A., Talbot C.J., "A new tectonic scenario for the Sanandaj - Sirjan zone (Iran)", *Journal of Asian Earth Sciences*, 26 (6), (2006) 683-693.

[14] Mohajjel M., Fergosen C.L., "Dexteral transpression in Late Cretaceous continental collision, Sanandaj - Sirjan zone, Western Iran" *Journal of Structural Geology*, 22 (8), (2000) 1125 - 1139.

[۱۵] مجل م.، سهندی م. ر.، "تکامل تکتونیکی پهنه سنج - سیرجان در نیمه شمال باختری و معرفی زیر پهنه های جدید در آن"، فصلنامه علوم زمین، شماره ۳۱ (۱۳۷۸).

[16] Irvine T.N., W.R.A.Barager., " A guide to the chemical classification of the common volcanic rocks", *Canadian Journal of Earth Sciences*, vol.8, (1971) pp.523-548.

[17] Wood D.A., "The application of a Th-Hf-Ta diagram to problems of tectonomagmatic classification and to establishing the nature of crustal contamination of basaltic lavas of the British Tertiary volcanic province", *Earth and Planetary Science Letters* (1980) vol.50, pp.11-30.

[۱۸] رولینسون ه.، "کاربرد داده های ژئوشیمیایی (ارزیابی، نمایش، تفسیر)" ترجمه علیرضا کریم زاده ثمرین، انتشارات دانشگاه تبریز، (۱۹۸۳) ۵۵۷ صفحه.

[19] Kenan M., Cemal M., "Cilinopyroxene compositions of the Isotropic Gabbros from the Sarikaraman Ophiolite: New evidence on Supra-Subduction Zone Type Magma Genesis in Central Anatolia" , *Turk, J Earth sci*, 8 (1999) 103-111.

سدیمی و در نتیجه آن، اسپیلیتی شدن این سنگها در یک محیط دریایی دارد. ترکیب شیمیایی کلینوپیروکسنها نشانگر محیط تولییتی برای سنگهای نیمه عمیق مورد بررسی است. بر پایه‌ی این نمودارها محیط زمین‌ساختی مؤثر در شکل‌گیری دولریت‌ها می‌تواند یک محیط کششی پس از فرورانش باشد.

به دلیل نفوذ سنگ‌های نیمه عمیق مورد بررسی در واحدهای آتشفشانی منطقه، پدیده‌ی ماگماتیسم مورد بررسی که به صورت نفوذ دایک‌های دولریتی عمل کرده را می‌توان به فاز کوهزایی سیمرین میانی تا فوقانی به سن ژوراسیک فوقانی تا آغاز کرتاسه نسبت داد.

مراجع

[۱] آقا نباتی س.ع.، "زمین شناسی ایران"، انتشارات سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، (۱۳۸۵) ۵۸۶ صفحه.

[۲] درویش زاده ع.، "زمین شناسی ایران"، انتشارات امیر کبیر، (۱۳۸۰) ۹۰۱ صفحه.

[۳] زاهدی م.، "گزارش و نقشه زمین شناسی اصفهان (مقیاس ۱:۲۵۰۰۰)"، سازمان زمین شناسی کشور، (۱۳۵۷).

[۴] زاهدی م.، "گزارش و نقشه زمین شناسی شهرکرد (مقیاس ۱:۲۵۰۰۰)"، سازمان زمین شناسی کشور، (۱۳۷۲).

[۵] امامی ن.، "زمین شناسی و پترولوژی سنگ های آتشفشانی شمال شهرکرد"، پایان نامه کارشناسی ارشد پترولوژی، دانشگاه اصفهان، (۱۳۷۵) ۲۵۵ صفحه.

[۶] امامی ن.، "بررسی های پترولوژیکی با تاکید بر پهنه های دگرسانی در سرزمین آتشفشانی شمال شهرکرد"، پایان نامه دکتری پترولوژی، دانشگاه اصفهان، (۱۳۸۷) ۲۶۶ صفحه.

[7] Soder P. A., "Contribution to the geology of the Isfahan – Gavkhuni area ", NOIC. A., Geological Report, NO. 110 (1954)

[۸] قاسمی ا.، حاج حسینی ا.، حسینی م.، "نقشه زمین شناسی چادگان (مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰)"، سازمان زمین شناسی کشور، (۱۳۸۵).

[9] Le Bas M.J., Le Maitre, R.W. Streckesen. Al, Zanettin B., "A chemical classification of volcanic